

PRVÁ KAPITOLA

TICHO V STODOLE

Lúku zahalila hmla, ktorá sa na gazdovský dvor vkrádala od močiara. Trámami stodoly na farme v Machovom údolí otriasalo prenikavé chrápanie. Stádo spalo hlbokým spánkom, osvetlené mesačným svitom, ktorý dnu prenikal cez škáry v stenách. Chrapot prerušovalo iba srkanie a mľaskanie. Shirley totiž vo sne plávala v mori koláčikov.

Lenže nie všetci obyvatelia farmy v Machovom údolí driemali. Okolo takmer rozpadnutých komínov farmárovho domu švitorili netopiere. V najvyššom okne blikalo svetielko. Črtala sa v ňom silueta farmára, ktorý si záhradnými nožnicami pristrihoval chlpy v nose.

A pod ním sa niekto alebo niečo potichu zakrádalo po dvore. Hmlou sa pomaly brodila akási tmavá postava. Každý krok toho tvora sprevádzalo tlmené škŕkanie, ktoré postupne silnelo. To sa o slovo hlásil jeho prázdny žalúdok. Vo svetle mesiaca sa obzeral dookola.

Z papule mu vytekala slina.

Umieral od hladu.

Potreboval sa najesť.

Kosti, pomyslel si. Chutnučné čerstvé kosti. A k nim šálka čaju.

Bitzer vykročil z hmly a zastal pri bráne, kde stála vykrivená tabuľa.

Znova mu zaškvŕkalo v bruchu. Zahnanbený Bitzer si po ňom potľapkal a ľutoval, že si so sebou nevzal sušienku. Práve však končil večernú obchôdzku. Čoskoro sa bude môcť niekam usalašiť so svojou obľúbenou kost'ou a šálkou

čaju a užiť si pokojnú noc. Čo mu ešte ostáva?

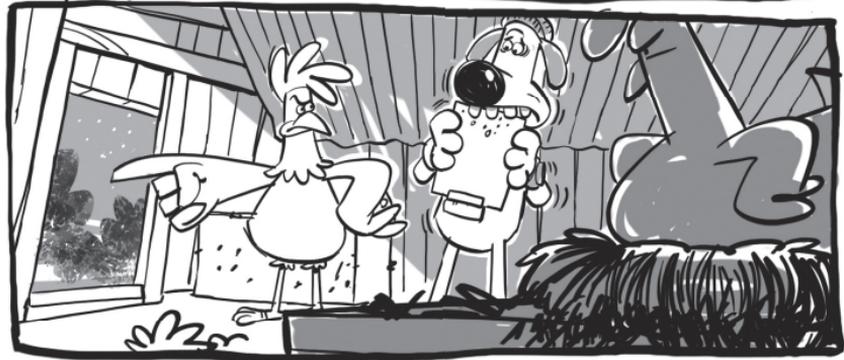
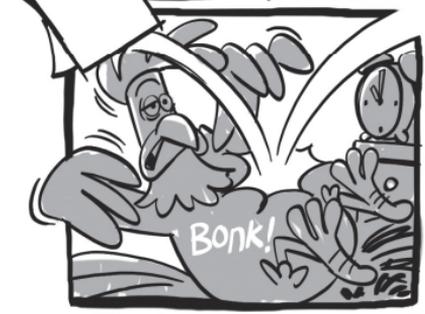
Skontroloval si zoznam pripnutý na písacej podložke. Stádo zahnal do stodoly, farmár bol v dome, kačky si rozdávali neskorú partičku kariet a prasa-tá chrápali ako buldozéry. No na niečo predsa len zabudol. Zamrmlal si po-pod nos, pretočil stranu a žmúril na ňu v mesačnom svite. Sliepky! Poklepkal ceruzkou po zozname, vzápätí sa vy-bral ku kurínu a cestou si pohmkával: „Pum pum pa puuum.“

Zrazu zašuchotal krík. Bitzer na-stražil uši. Je to iba vietor, povedal si, keď došiel ku kurínu a vkročil dnu.

Jedno kuriatko, druhé, tretie... Bit-zer si ich postupne od fajkovoal a uškŕňal sa pri tom. Vtedy Beryl nečakane za-kvokala a zniesla v spánku vajíčko. A sú tu raňajky.

Štvrté kuriatko, piate...

JUÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ

Bitzerovi sa začali triasť kolená. Nemohol ísť von – čosi tam striehlo. A neznelo to ani trochu priateľsky. Vydávalo to také zvuky, akoby to na raňajky hltalo ovčiarskych psov.

Bitzer prosebne zopäl labky. Je príliš mladý na to, aby skončil v niečom žalúdku. Mohol by tu ešte chvíľu pobudnúť? Už ani nemukne. Sliedky vôbec nezistia, že je tam. Vari sa nebudú cítiť bezpečnejšie so psom, ktorý ich ochráni?

Mladý kohút sa mu vysmial, nevraživo sa naňho pozrel a krídlom ukázal na dvere. VON!

Bitzer vykukol do tmy. Mesiac nad'alej žiaril. Naokolo sa nehýbalo nič okrem netopierov a siluety farmára, ktorý poskakoval sem a tam a stískal si nos. Bitzer preglgol.

Povedal si, že sa nebojí, a nervózne sa zachichotal. Ó, nie, jeho veru

akési hlúpe zavytie len tak nevydesí. Patrilo k psom, ktorí nevedia, čo je strach. Navyše tie čudné zvuky sú zrejme iba ďalším zo Shaunových zvyčajných trikov.

Bitzer prikývol. Áno, určite je to tak. Istotne

tam stojí Shaun s plachtou prehodenou cez hlavu, pripravený vyskočiť a nastrašiť ho. Lenže Bitzera tak ľahko nenaľaká. Písaciu podložku so zoznamom si strčil pod pazuchu a vypochovoval z kurína.

UUUUUUÁÁÁÁÁÁÁÁÁáuuuuuu!

Bitzer zjajkol a písacia podložka mu vyletela do vzduchu. Ten strašidelný zvuk nemal na svedomí Shaun. A ak to nebol on... tak čo iné?

Vtom spoza mrakov vyhupol mesiac. Na lúku padli dlhé tiene. A na stene stodoly sa odrazu zjavil obrys...

... OBLUDY

